

KIRJE KANSAINVÄLISEN SOSIALISTISEN TOIMISTON SIHTEERILLE HUYSMANSILLE ¹⁵²

Kallis toveri!

Eräiden VSDTP:seen lukeutuvien ulkomaisten ryhmien ja kahden, niin ikään ulkomaisen lehden toimitusten jäsenten päätöslauselman johdosta minä, VSDTP:n Keskuskomitean edustaja, teen tiettäväksi seuraavaa:

1) Sen jälkeen kun useaan vuoteen ei oltu onnistuttu kutsumaan koolle venäläisten puoluejärjestöjen konferenssia eikä myöskään muodostamaan tai ennallistamaan Keskuskomiteaa, joka olisi voinut yhdistää nämä järjestöt, vastikään päättyneet puoluekonferenssi on saanut yhdistetyksi 23 Venäjällä toimivaa puoluejärjestöä.

Kaikki tästä konferenssista tehdyt selostukset, jotka on kuultu jo useimmissa venäläisissä puoluejärjestöissä, ovat kaikkialla kohdanneet palavaa myötämielisyyttä, ja kaikki nuo järjestöt ovat ilmoittaneet antavansa tukea konferenssin valitsemalle Keskuskomitealle, ja vuoden 1912 maaliskuun 30 pille päivätyssä „Rabotshaja Gazetan” (KK:n äänenkannattaja) numerossa saatoimme jo julkaista useita päätöslauselmia, joita ovat hyväksyneet Pietarin (Vasiljevski Ostrovin piirin), Moskovan, Kievin, Samaran, Nikolajevin järjestöt ja joissa tuodaan ilmi palava myötämielisyys konferenssia kohtaan sekä luvataan tukea sitä ja Keskuskomiteaa. (Mainitun numeron ilmestymisen jälkeen olemme saaneet vielä erään samantapaisen päätöslauselman Tiflisistä.) Emme siis voi antaa mitään merkitystä pienten ulkomaisten ryhmien vastalauseille, ryhmien, jotka eivät nojaa mihinkään puoluejärjestöihin Venäjällä.

2) Tämä Venäjällä toimivien puolueenjäsenten konferenssi, joka on aiheuttanut vastalauseita kaikkien noiden

pienien ulkomaisten ryhmien taholta, käsitteli erikoisena kysymyksenä ulkomaisten ryhmien hajotustoimintaa ja sekasortoa, jota nuo ryhmät aiheuttavat tämän tästä puolueutyössä Venäjällä. Nuo ryhmät, joilla ei ole yhteyttä mihinkään Venäjällä olevaan puoluejärjestöön, käyttäen hyväkseen täydellistä vastuuttomuuttaan, rohkenevat puhua puolueen nimissä. Tämä tauti, joka on jo kauan aikaa jäytännyt puolueettamme, johtuu Venäjän poliittisesta järjestelmästä, mikä toisaalta on tuominnut puolueemme maan-alaisuuteen ja toisaalta pakottanut suuren määrän puolueen toimihenkilöitä muuttamaan pois maasta ja pysymään ulkomailla.

Konferenssi tuomitsi ankarasti noiden ryhmien hajotustoiminnan, jotka kaikki ovat ulkomaisia ja täysin vastuuttomia. Sen vuoksi puolueelle eivät ole yllätyksellisiä kaikki ne hyökkäykset, joiden avulla nuo ryhmät yrittävät saattaa huonoon huutoon konferenssin, joka on tuominnut niiden menettelyn.

3) Päätöslauselman allekirjoittaneiden joukossa huomaamme „Golos Sotsial-Demokratian” ryhmän. Tuo allekirjoitus sanoo meille varsin paljon ja selittää meille, mikä todellinen merkitys on koko tuolla vihamielisellä kampanjalla, jonka ovat aloittaneet konferenssia vastaan likvidaat-torien ja porvarien lehdistö Venäjällä ja jopa eräät ulkomaalaisetkin lehdet.

Asianlaita on siten, että päätöslauselmassa, jossa tehdään yhteenveto puolueessamme esiintyneiden eri aatevirtausten taistelusta viimeksi kuluneiden neljän vuoden ajalta, konferenssi esiintyi erikoisesti „Golos Sotsial-Demokratian” edustamaa virtausta vastaan. Valaistakseni mahdollisimman täydellisesti tätä kysymystä katson hyödylliseksi esittää tässä tuon päätöslauselman.

Se on seuraava:

„Ottuen huomioon,

1) että VSDTP on jo lähes neljä vuotta käynyt päättäväistä taistelua likvidatorista virtausta vastaan, joka vuoden 1908 joulukuun puoluekonferenssissa määriteltiin

„puolueintelligenssin erään osan yritykseksi likvidoida VSDTP:n nykyinen järjestö ja vaihtaa se muodottomaan yhtymiseen minkä hinnan tahansa vaativan legaalisuuden puitteissa, vaikkapa tuon legaalisuuden lunastushintana

olisi ilmeinen luopuminen puolueen ohjelmasta, taktiikasta ja perinteistä”;

2) että Keskuskomitean täysistunto tammikuussa 1910, jatkaen taistelua tätä virtausta vastaan, myönsi yksimielisesti sen olevan ilmausta proletariaattiin kohdistuvasta porvariston vaikutuksesta ja asetti puolueen todellisen yhtenäisyyden samoin kuin entisten bolshevikki- ja menshevikki-ryhmien yhtymisen ehdoksi sen, että tehdään täydellinen pesäero likvidaattoruudesta ja päättävä loppu tuosta porvarillisesta poikkeamisesta pois sosialismista;

3) että vastoin kaikkia puolueen päätöksiä ja vastoin sitä velvoittavaa lupausta, minkä kaikkien puolueeryhmien edustajat antoivat vuoden 1910 tammikuun täysistunnossa, osa „Nasha Zarja” ja „Delo Zhizni” aikakauslehtien ympärille ryhmittyneistä sosialidemokraateista on asettunut avoimesti puolustamaan virtausta, jonka koko puolue on tunnustanut tulokseksi proletariaattiin kohdistuvasta porvariston vaikutuksesta;

4) että entiset Keskuskomitean jäsenet M—1, Juri ja Roman eivät ainoastaan kieltäytyneet Keskuskomitean jäsenyydestä keväällä 1910, vaan vieläpä kieltäytyivät saapumasta edes yhteen istuntoon uusien jäsenten kooptoimista varten ja ilmoittivat avoimesti, että he katsovat puolueen Keskuskomitean olemassaolon sinänsä „vahingolliseksi”;

5) että mainitut likvidaattorien tärkeimmät julkaisut „Nasha Zarja” ja „Delo Zhizni” ovat nimenomaan vuoden 1910 täysistunnon jälkeen kääntyneet päättäväisesti ja kautta linjan likvidaattoruuteen „väheksyen” (vastoin puolueen päätöksiä) „illegaalisen puolueen merkitystä” ja jopa suorastaan kieltäen puolueen, julistaen sen „vainajaksi”, julistaen puolueen jo likvidoiduksi, julistaen illegaalisen puolueen ennallistamisen „taantumukseksi utopiaksi”, syytäen julkisten aikakausjulkaisujen palstoilta valhetta ja parjauksia illegaalista puoluetta vastaan, kehottaen työläisiä katsomaan puolueen järjestösolut ja sen hierarkian „kuolleeksi” j.n.e.;

6) että samaan aikaan, kun puoluemiehet kautta koko Venäjän ovat puolueeryhmistä riippumatta yhtyneet vuorossaolevaa tehtävää — puoluekonferenssin koollekutsu-
mista varten, likvidaattorit, eristäytyttyään täysin itseenäisiksi pikku ryhmiksi, ovat eronneet jopa sellaisillakin paikkakunnilla, missä puoluemies-menshevikit ovat

enemmistönä (Jekaterinoslav, Kiev), ja kieltäytyneet lopullisesti olemasta missään puolueyhteydessä VSDTP:n paikallisiin järjestöihin; —

konferenssi julistaa, että „Nasha Zarjan” ja „Delo Zhiznin” ryhmä on menettelyllään *asettanut itsensä lopullisesti puolueen ulkopuolelle*.

Konferenssi kehottaa kaikkia puoluemiehiä virtauksista ja suuntavivahteista riippumatta käymään taistelua likvidaattoruutta vastaan, selittämään, mitä kaikkea vahinkoa likvidaattoruudesta on työväenluokan vapausasialle, ja jännittämään kaikki voimansa illegaalisen VSDTP:n ennallistamiseksi ja lujittamiseksi”.

4) Kaiken tämän jälkeen on aivan selvää, ettei tässä suinkaan ole kysymyksessä „usurpaatio” eikä „jakaantuminen” j.n.e. ja ettei likvidaattorien kiukustumisen syy ole lainkaan siinä, VSDTP:n konferenssi on sanonut vastustavansa virtausta, joka itse asiassa jo kauan sitten on kokonaan irtautunut kaikesta puolueyhteydestä ja vastustanut kaikin voimin KK:n ennallistamista sekä tehnyt viimeisestä, vielä jäljelläolevasta puolue-elimestä (KK:n Ulkomaisesta byroosta) „puoluetta likvidoimaan pyrkivien herrojen aseeseen” (konferenssin kannattajiin kuulumattoman tov. Plehanovin sanat).

5) Mitä tulee kansallisiin järjestöihin, niin minun on todettava, että VSDTP:na VSDTP oli vuoteen 1906 (eli oikeamminkin vuoteen 1907), t.s. ennen kansallisten järjestöjen liittymistä puolueeseemme (Bund erosi puolueesta v. 1903 ja liittyi siihen jälleen samoin v. 1907). Koska niitä ei ollut konferenssissa, konferenssi antoi KK:n toimeksi ryhtyä neuvotteluihin kansallisten järjestöjen kanssa, jotta päästäisiin jälleen normaalsiin suhteisiin niiden kanssa.

*Kirjoitettu maaliskuun lopulla 1912
Julkaistu huhtikuun 12 p:nä (u. l.) 1912
Kansainvälisen sosialistisen toimiston
kiertokirjeessä № 7
Allekirjoitus: N. Lenin*

*Julkaistaan kiertokirjeen
tekstin mukaan
Venäjännös ranskasta*